

THE PASSION

Inhoudsopgave

5. Wat werd er met de opstanding bereikt?

Een nieuw begin	2
Leven in vrijheid	5
Onze Rechter is onze Redder	7
De engel is er uit	9
Triomf van Gods genade	11
Een open hemel	14
Alles komt goed	16

Een nieuw begin

Eens kwam er een vooraanstaande theoloog van een strenge richting bij de Here Jezus. Hij heette Nikodemus (we lezen hierover in Johannes 3). *'Rabbi,'* zei hij, *'wij weten dat u een leraar bent die van God gekomen is, want alleen met Gods hulp kan iemand de wondertekennen doen die u verricht.'* Net als hij kunnen wij ook onder de indruk raken van de persoon van Jezus, sympathie voor Hem voelen. Of Hem bewonderen om zijn wijsheid, zijn opofferingsgezindheid, zijn kracht. Maar daarmee zijn we er niet. Er zit iets fundamenteel fout in ons leven en dat moet worden recht gezet. Als we bij God willen horen, dan moet er iets radicaal veranderen. In zijn antwoord wijst Jezus Nikodemus daar onmiddellijk op. Hij maakt hem duidelijk dat niemand zomaar, als onveranderd mens, bij God kan binnenkomen: *'ik verzeker u: alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het koninkrijk van God zien'* (vers 3). Nikodemus werpt tegen dat je je leven toch niet kunt overdoen. Opnieuw als baby geboren worden is toch onmogelijk? Dat is waar. En je leven overdoen zou bovendien niets oplossen. *'Wat geboren is uit een mens is menselijk'* (vers 6). Nog eens op dezelfde manier geboren worden zou niets veranderen. Je zou er geen ander wezen van worden. Er moet iets totaal nieuws gebeuren. Een mens moet geboren worden *'uit water en Geest'* (vers 5). Een mens moet een geheel nieuwe start maken, gesymboliseerd door de doop (water) en bewerkt door de Heilige Geest. Dat is kwalitatief anders, want *'wat geboren is uit de Geest is geestelijk'* (vers 6).

Het probleem is hiermee wel helder. Als we bij God willen horen, zijn een zekere religieuze aanleg of goede bedoelingen niet genoeg. We kunnen wel beter ons best doen, maar als we binnen de kaders van dit bestaan blijven dan veranderen we niet wezenlijk. Vergelijk het met racen. Als je niet snel genoeg vooruit komt, kun je sneller gaan fietsen. Maar als je aan de 24-uursrace van Le Man mee wilt doen, heb je toch echt een auto nodig. Op de fiets lukt het nooit.

Daarom is Jezus gestorven en opgestaan, om een totaal nieuw leven mogelijk te maken. Hij is gestorven ‘om onze zonden’. De zonde heeft onze verhouding met God zo grondig verstoord dat het binnen de grenzen van dit bestaan niet meer hersteld kan worden. Er zit niets anders op dan te sterven. Dat zou het einde zijn, ware het niet dat Jezus Christus de dood overwonnen heeft en uit het graf is opgestaan. Zo heeft Hij een totaal nieuw bestaan mogelijk gemaakt, waarin de relatie met God volledig hersteld is. Een leven waarin de breuk geheeld is en we weer ‘recht’ voor God kunnen staan. Paulus zegt dat Jezus ‘werd opgewekt omwille van onze rechtvaardiging’. God kan ons rechtvaardig (vrij van schuld) verklaren, omdat wie bij Jezus hoort mag delen in het nieuwe leven dat Hij door zijn opstanding tot stand heeft gebracht.

Tot geloof in Jezus komen is dus zoiets als sterven aan je oude, zondige leven en weer opstaan in een nieuw leven. De doop maakt dit zichtbaar. Lees maar:

“Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. Immers, we weten dat ons oude bestaan met hem gekruisigd is omdat er een einde moest komen aan ons zondige leven: we mochten niet langer slaven van de zonde zijn. Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met hem zullen leven, omdat we weten dat hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over hem.” (Romeinen 6:3-9 NBV).

En zo is de oplossing van het probleem ook duidelijk. We hebben een nieuw leven nodig. We moeten sterven aan dit leven en opstaan in een nieuw leven. Dat kunnen wij zelf niet. Maar Jezus is ons voorgegaan en Hij wil ons meenemen in een nieuw bestaan dat wel de goedkeuring van God kan wegdragen.

Omdat we zelf geen auto hebben om in te rijden, mogen we bij Hem instappen.

Tekst van de dag

[Jezus, onze Here] die werd prijsgegeven om onze zonden en werd opgewekt omwille van onze rechtvaardiging.
(Romeinen 4:25) NBV

Om over na te denken

Het Evangelie is vernederend en bevrijdend.

Het is vernederend omdat het ons diskwalificeert: wij zijn niet in staat om te leven zoals God het wil. We kunnen onszelf niet aan de haren uit het moeras van de zonde trekken.

En het is bevrijdend omdat Jezus Christus voor ons gedaan heeft wat wij zelf niet konden.

Leven in vrijheid

‘Waarom zeg je steeds vrijheid als je vrijblijvendheid bedoelt?’ las ik op een poster van Loesje. Dat geeft wel aan dat wij moeite hebben met het begrip vrijheid. Wat is het eigenlijk? Nergens meer aan gebonden zijn?

Wat is vrijheid? Laat ik het vergelijken met een kind dat heerlijk buiten speelt in de tuin. Zo’n kind kan op twee manieren zijn vrijheid verliezen. Het kan het hekje van de tuin open doen en de straat op rennen. Het is dan niet vrij meer. Aan alle kanten rijden auto’s toeterend voorbij. En het is levensgevaarlijk. Het kind kan niet meer vrij spelen en doen waar het zin in heeft. Aan de andere kant kan het kind ook *in* de tuin onvrij zijn. Bijvoorbeeld als het een overbezorgde of superschone moeder heeft. ‘Niet in de zandbak, dan wordt je broekje vies.’ ‘Leg dat schepje neer, dat is veel te scherp.’ ‘Pas op dat je niet valt met je stepje.’ Zo is er natuurlijk ook geen lol aan.

Volgens de Bijbel (Genesis 3) leven we met z’n allen buiten het paradijs, de tuin van God. Daarbuiten is geen vrijheid te vinden. Want we zijn in de greep gekomen van het kwaad, en dat is een moeilijk en gevaarlijk leven. Een leven dat eindigt in de dood.

Toch zei Jezus tegen de misdadiger aan het kruis naast Hem ‘*Heden zul je met Mij in het paradijs zijn*’ (Lucas 23:43). Hij wist dat Hij door zijn dood en opstanding de poort naar het paradijs weer open zou breken. Dat Hij iedereen die in Hem gelooft weer terug zou brengen in de gemeenschap met God. En dat Hij zo weer een echt vrij leven mogelijk zou maken.

Helaas, ook binnen de poorten van zijn rijk kun je onvrij zijn. Bijvoorbeeld omdat je het zelf moeilijk vindt om allerlei onnodige beperkingen los te laten, om je in je geweten ook vrij te voelen. Zoals die christenen in Rome en Korinte, die bang waren om vlees te eten (Romeinen 14; 1 Korintiërs 8). Stel je voor dat het aan

een afgod geofferd geweest is en daarna gewoon op de markt verkocht. Dat was in die tijd heel normaal. Als je zulk vlees eet, dien je dan niet zonder het te weten de afgoden? Paulus stelt hen gerust. Afgoden bestaan niet en alles is van God. Maar hij geeft hen wel de ruimte om naar hun eigen geweten te luisteren. Want vrijheid kun je niet forceren.

Christenen kunnen ook onvrij zijn omdat ze elkaar onnodige regels opleggen. 'In de kerk mag alleen op een orgel gespeeld worden.' 'Als je niet elke morgen stille tijd houdt, dan leef je niet goed.' 's Avonds is de dag al voorbij; het moet persé 's morgens.' 'Je moet je ongelovige buurman het Evangelie uitleggen, anders gaat hij verloren door jouw schuld.' Het kunnen op zich best goede dingen zijn, maar ieder moet er voor zich in vrijheid voor kiezen. Je kunt elkaar niet dwingen. Natuurlijk moet je elkaar aanspreken als iemand het hek naar de wereld open zet en de tuin dreigt te verlaten! Maar daarbinnen moet je elkaar vrij laten. Wat is dus leven in vrijheid? Het is dankzij Jezus Christus en de kracht van zijn opstanding mogen genieten van de ruimte die God ons geeft. Niet meer en niet minder.

Tekst van de dag

Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen. (Galaten 5:1) NBV

Om over na te denken

Hoe vrij of onvrij ben je? Welke rol speelt je levensovertuiging hier bij?

Hoe kun je elkaar binnen de gemeente van Jezus Christus helpen om te genieten van de ruimte die God ons geeft?

Onze Rechter onze Redder

‘Eens moeten mensen sterven en daarna volgt het oordeel.’ Zo staat het in de Bijbel (Hebreeën 9:27). Dat klinkt heftig. Bedreigend misschien wel. Maar er zit ook een andere kant aan: het is maar goed dat God oordeelt! Stel je voor dat Hij het niet deed... dat Hij alles maar goed zou vinden. Wie moet er dan orde op zaken stellen? Als God het er bij zou laten zitten, kwamen we nooit meer af van het kwaad, de zonde, de ellende, de dood.

Gelukkig dus maar dat God oordeelt. Maar hoe zal dat aflopen? Wie van ons meent recht te hebben op de volledige goedkeuring van God? Als God gaat oordelen, waar blijf je dan!

Toch zegt het Evangelie dat er geen veroordeling is voor ‘wie in Christus Jezus zijn’, dat wil zeggen voor degenen die bij Hem horen en zich helemaal aan Hem hebben overgegeven. Wel een oordeel, maar geen veroordeling. Hoe kan dat? Als wij ons helemaal toevertrouwen aan Jezus Christus, dan neemt Hij ons voor zijn rekening. Hij maakt het voor ons in orde. Hij draagt de straf en breekt de macht van de zonde en de dood.

Als we voor Jezus’ rekening leven, moeten we wel het roer uit handen geven aan Hem. Dan gaat Hij met dezelfde kracht als waarmee Hij opstond uit de dood aan het werk in ons leven en vernieuwt het van binnenuit (Romeinen 6:4). Dan veranderen we van ‘bukkige’ mensen in ‘schapen’ die de stem van Jezus, hun ‘Herder’, volgen. Dan gaan we van harte de wil van God doen.

Het oordeel is dan geen (onaangename) verrassing meer. De zaak is immers al beslist. Jezus heeft het pleit beslecht. Daarom kon Johannes schrijven ‘Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God’ (Johannes 3:18).

In het beeld dat de Here Jezus Zelf gebruikt (in Matteüs 25:31-46) is het oordeel niets anders dan dat de 'schapen' van de 'bokken' worden gescheiden. De mensheid valt uiteen in twee groepen: mensen die Jezus als herder volgen en mensen die niet bij Hem willen horen. De fundamentele beslissing valt dus in het hier en nu. Wil je Jezus volgen of niet?

Een opvallende trek in het verhaal is ook dat de Here Jezus Zelf plaatsneemt op de troon om te oordelen. Vaak wordt het zo voorgesteld dat God de Vader op de rechterstoel zit en dat de Here Jezus als een soort advocaat voor ons in de bres springt. Maar het gaat verder dan dat. Omdat Jezus de straf voor ons gedragen heeft, mag Hij ook bepalen wie er wordt vrijgesproken en wie niet. God de Vader laat het oordeel over aan zijn Zoon (Johannes 5:22). Maar als Jezus op de troon zit, dan hoeven we niet bang te zijn. Onze Rechter is onze Redder!

Tekst van de dag

Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroor-deeld.
(Romeinen 8:1) NBV

Om over na te denken

De uitslag van het oordeel hangt volledig af van onze houding ten opzichte van Jezus. De beslissing valt in dit leven. Hoe kijk jij tegen het oordeel aan?

De angel is er uit

Christenen beweren dat ze het eeuwige leven hebben. Maar ze gaan net zo goed dood als ieder ander. Of toch niet? Niemand ontkomt aan de dood. Maar het maakt een groot verschil of er daarna nog iets komt, en zo ja wat.

Persoonlijk ging ik vroeger altijd met lood in de schoenen naar de tandarts. Hoe goed ik ook poetste, een half uur in de gevreesde stoel was wel het minimum. Mijn schoolvriend gaf er niets om. Toch gingen we allebei naar dezelfde tandarts. Maar bij hem was het altijd 'geen gaatjes'. Als er geen boor aan te pas komt, is het niet moeilijk om een held te zijn.

Omdat Jezus Christus uit de dood is opgestaan, mogen we zeker weten dat sterven niet het laatste is. Hij heeft de dood overwonnen. Dat verandert onze kijk op het levenseinde. Volgens de apostel Paulus is de dood een overwonnen vijand. Als een bij die niet meer steken kan; de angel is er uit.

Zo kon de uitdrukking 'het bloed der martelaren is het zaad der kerk' ontstaan. Hun dood was geen triest einde maar een doorgang naar een beter leven, omdat ze stierven in overgave aan God. Zoals 60 jaar geleden nog Dietrich Bonhoeffer (bron: *Visie* jg. 2006 nr. 4).

Zijn laatste minuten

Tien jaar na Bonhoeffer's dood schreef de kamparts van het concentratiekamp Flössenberg (bij Beieren), die destijds niet wist wie hij voor zich had, het volgende over Bonhoeffer's laatste minuten: "Op de ochtend van de desbetreffende dag, tussen ongeveer 5 en 6 uur, werden de gevangenen uit hun cellen geleid en de kriegsrechtelijke oordelen voorgelezen. Door de halfgeopende deur van een kamer in de barak zag ik vlak voor het afleggen van de kleren pastor Bonhoeffer, op de knieën innig biddend tot zijn Here God. De overgave en het vertrouwen om gehoord te worden, dat uit de wijze van bidden van deze buitengewoon sympathieke man op me afkwam, heeft me tot in het diepst geraakt. Ook in de executieruimte heeft hij nog kort gebeden en besteeg moedig en gevat de trap tot de galg. De dood volgde na luttele seconden. Ik heb in de bijna vijftig jaar dat ik arts ben nauwelijks nog een mens zó vol overgave aan God zien sterven."

De dood is niet om te lachen. Het blijft een verschrikkelijke inbreuk op het leven. Een verwoester. Een bron van veel verdriet. Maar dankzij Jezus Christus heeft de dood niet het laatste woord. Als de deur hier dicht gaat, wordt hij aan de andere kant geopend. Want de opgestane Here Jezus heeft de sleutels van de dood en het dodenrijk (Openbaring 1:18).

Tekst van de dag

En wanneer dit vergankelijke lichaam is bekleed met het onvergankelijke, dit sterfelijke met het onsterfelijke, zal wat geschreven staat in vervulling gaan: 'De dood is opgeslokt en overwonnen. Dood, waar is je overwinning? Dood, waar is je angel?' De angel van de dood is de zonde, en de zonde ontleent haar macht aan de wet. Maar laten we God danken, die ons door Jezus Christus, onze Heer, de overwinning geeft. (1 Korintiërs 15:57) NBV

Om over na te denken

Denk er over na wat het betekent dat Jezus de dood overwonnen heeft. Wat verandert dat aan hoe je in het leven staat? En wat verandert dat aan hoe je tegen de dood aankijkt?

5 Triomf van Gods genade

Er kan heel wat getouwtrek zijn in je leven. De ideologie van deze tijd is wel dat we vrije mensen zijn die hun leven in eigen hand hebben. Maar de werkelijkheid is vaak anders. Allerlei, soms occulte, machten kunnen ons in hun greep houden. Je wilt het een, maar doet het ander. Verslavingen, dwangmatige handelingen en vaste rituelen, bijgeloof. Noem maar op. Soms vraag je je af wie er eigenlijk aan de touwtjes trekt.

“Tengevolge van onze schuld waren wij in de greep van de overheden en machten gekomen. Je kunt ook zeggen: van de geestelijke boosheden in de lucht, of: van de satan. Door onze schuld hadden zij een claim op ons. Wij bevonden ons in hun greep. En die macht van de boze over ons moest ook gebroken worden. Om ons vrij te maken moest niet alleen onze schuld worden vergeven, maar moest ook de satan worden ontwapend en overwonnen.

Dat is ook gebeurd aan het kruis. En om dat duidelijk te maken grijpt Paulus nu naar een [...] beeld: het beeld van een veldheer die na een succesvolle veldtocht de overwonnen en ontwapende machthebbers meevoert in een zegetocht.

U weet hoe dat ging. Geboeid liepen ze achter de zegekar van de veldheer, waaraan ze met touwen waren vastgebonden. Zo werden ze vernederd en te schande gemaakt. En het publiek mocht naar hen gooien met modder en eieren en rotte tomaten.

Zo is het gegaan, zegt Paulus. Christus' kruis was Gods zegekar. De machten die het leven buiten Christus beheersen, de machthebbers van deze duisternis, de god van deze eeuw, ze hebben aan dat kruis de nederlaag geleden en zijn er aan vastgeketend en zo te schande gemaakt.

Dat is ook een stuk realiteit. En daarom moet je als christenen ook niet meer leven alsof die machten nog de baas zijn.” (M.R. van den Berg, *De brief aan de Colossenzen* p.40v.)

Christenen hebben een wonderlijk herkenningssymbool: een kruis. Dat was een gruwelijk martelwerktuig, een executiemiddel. Het garandeerde een pijnlijke, langzame dood. Maar het werd een symbool van overwinning. Hoe kan dat?

Toen Jezus stierf aan het kruis, leek dat zijn ondergang. Maar het was het uiterste teken van Gods liefde voor ons en tegen die liefde is zelfs de dood niet bestand. Het kruis is de triomf van Gods genade. Daar kan geen macht tegenop. Het kwaad heeft zich uiteindelijk te pletter gevochten op het goede.

Dat Jezus' kruis geen nederlaag was, zie je bij zijn opstanding. Hij heeft de straf voor de zonde gedragen en is er *niet* aan onderdoor gegaan. De duivel dacht dat hij gewonnen had, maar Jezus heeft hem te kijk gezet!

Onze zoon is getrouwd op vrijdag de dertiende. Het werd hem van verschillende kanten afgeraden. Maar het kwam gewoon het beste uit. En wat zou het? Moet je je leven soms laten bepalen door bijgeloof? Door allerlei machten en krachten? Wees niet bang voor vrijdag de dertiende. Stop toch met roken. Stap lekker met je *linker* been het voetbalveld op. Weg met die amuletten en gelukspoppetjes. Er zit heus wel een uit-knop aan je tv. Dwalen je ogen vanzelf de verkeerde kant op? Horen die woede-uitbarstingen echt bij je? En vul zelf verder maar in.

Wie is er eigenlijk de baas in je leven? Jezus heeft de machten overwonnen. Bij Hem ben je het beste af.

Tekst van de dag

Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd. (Kolossenzen 2:15) NBG 1951

Om over na te denken

Welke machten en (occulte?) krachten spelen een rol in je leven? Hoe kan Jezus je ervan bevrijden? Hoe kun je meer leven vanuit de overwinning door het kruis en de opstanding van Jezus Christus?

Een open hemel

Soms lijkt de hemel van koper. Je bidt wel, maar je voelt je mijlenver van God verwijderd. Er kan van alles tussen zitten. Zonde en schuld. Depressiviteit. Of bittere teleurstelling. Het contact met God lijkt verbroken. Je staat voor een dichte deur. Of de deur is los maar je durft zelf niet meer naar binnen te gaan. Wie kan een koperen hemel openbreken? Dat heeft Jezus Christus op twee manieren gedaan. In de eerste plaats door ons het recht van kinderen van God toe te kennen: *'allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven'*, schrijft Johannes (1:12). We mogen bij God kind aan huis zijn. Ook als we dat zelf niet zo aanvoelen. Ons gevoel verandert niets aan het feit dat we door genade een kind van God mogen zijn. Dat geldt ook als we weten dat we het weer verprutst hebben. Dan nog mogen we ons beroepen op het recht dat Jezus ons gegeven heeft. Wij zijn het niet waard. Maar Hij wel. En God zal naar ons luisteren om Jezus' wil.

Maar dat is nog niet alles. Jezus is opgestaan uit de dood en is teruggegaan naar de hemel. Daar zit Hij nu op een ereplaats naast God. En Hij gebruikt die positie om voor ons te pleiten. We hebben een woordvoerder in de hemel. We hoeven niet bang te zijn dat onze woorden niet hoger komen dan het plafond. We hebben een stem in de hemel. Daar zit iemand die het voor ons opneemt en onze belangen behartigt.

Wat kunnen we nog meer wensen? *Here Jezus, als het mij niet lukt om me te voelen en te gedragen als een geliefd kind van God, als ik mij ver van huis voel, wilt U het dan in de hemel voor mij opnemen en voor mij bidden? Dankuwel.*

Tekst van de dag

Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en aan de rechterhand van God zit, pleit voor ons.

(Romeinen 8:34) NBV

Om over na te denken

Dankzij Jezus mogen we leven onder een open hemel. Hoe ervaar jij dat?

Als je tobt met zonden en als dat je gebeden belemmert, lees en overdenk dan 1 Johannes 2:1-2.

Er kunnen ook andere 'zwakheden' zijn die je aan het wankelen brengen. Lees en overdenk Hebrëeën 4:14-16.

Je hoort mensen nog wel eens zeggen: 'Ik kan niet geloven dat God bestaat. Er is zoveel ellende in de wereld. Als Hij bestaat, waarom doet Hij er dan niets aan?' Op het eerste gezicht lijkt dat een logische redenering. Maar als je er goed over nadenkt, dan zitten er een paar vreemde kronkels in.

In de eerste plaats is het een redenering die niets oplost. Als je vanwege alle ellende die er in de wereld is tot de conclusie komt dat God niet bestaat, dan zit je nog steeds met de gebakken peren. Het lijden wordt er niet minder van. Je hebt alleen een heel goede reden om te blijven hopen minder! Als God niet bestaat, waar moet dan onze redding vandaan komen?

In de tweede plaats: waarom zou God er iets aan moeten doen? Als volken elkaar uitmoorden... Als we met z'n allen niet in staat zijn het eten op de wereld eerlijk te verdelen... Als wij ruzie maken met onze burens... Als ouders hun kinderen mishandelen... Als mensen verslaafd raken aan drugs, seks, gokken, eten, ... Waarom zou God dat dan voor ons moeten oplossen?

En in de derde plaats: wie zegt dat God er niets aan doet? God heeft zijn Zoon gegeven als offer voor onze zonde. En zijn Geest om ons te leiden op de goede weg. Niet omdat Hij dat verplicht was, maar uit liefde voor ons.

En dat is nog niet alles. Uiteindelijk zal God alles weer nieuw maken. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Zonder zonde, lijden, verdriet of dood. Daar kunnen we zeker van zijn. Want God heeft al laten zien dat Hij echt alles voor ons over heeft. Het allergrootste geschenk hebben we immers al van Hem gehad: zijn eigen Zoon. Dan is wel duidelijk dat Hij ons alles wel wil geven, dat er niets is dat Hij ons niet gunt. Vergeleken met dát geschenk van God is de rest een toegift.

Tekst van de dag

Zal hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons met hem niet alles schenken? (Romeinen 8:32) NBV

Om over na te denken

Is het idee van een happy end niet te mooi om waar te zijn? Maar denken dat iets vermoedelijk *niet* waar is juist omdat je het graag wilt, is net zo dwaas als denken dat iets waar is *alleen maar* omdat je het graag wilt.

De enige garantie voor een goede afloop ligt in de liefde van God voor ons.